Poštarina plaćena u gotovom.

GRADSKA BIBLIOTEKA
„JURAJ ŠIŽGORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

NOVA
TRIBUNA

Godina VII | Pretplata mjesečno D 6.— Inozem. 10 Pojedini broj Din. 1.50 Čekovni račun br. 34.159 | Petak 26 maja 1939 | Rukopisi se ne vraćaju. Oglasi se računaju po tarifi. Plativo i utuživo u Šibeniku. | Br. 585

2:1

bio je rezultat nogometne utakmice između naše i engleske raprezentacije u Beogradu. Za onoga koji nema interesovanja za nogomet, koji sportske vijesti ne čita, koji ne posjećuje utakmice, biće taj rezultat indiferentan, neće mu ni malo pažnje posvetiti. A ako još u našem listu prati članke na ovom mjestu, možda će se i začuditi što u ovoj koloni nalazi sportski izvještaj umjesto međunarodne politike. Ali neka se ne čudi; kad štampa počne pisati manje o politici a više o drugim stvarima, to je dobar znak. Najuzbudljivije i najnervoznije vrijeme našega poslijeratnog života prošlo je, pa je pravo da se malo odmorimo na jednoj sportskoj priredbi. Ne treba da budemo neki naročiti ljubitelji sporta pa da se iskreno radujemo pobjedi naše sportske raprezentacije, koja je tukla najjačeg protivnika u svijetu. Svaki uspjeh na polju sporta, nauke, umjetnosti pronosi svijetom ime naše malo poznate zemlje, svaki pomaže njenom glasu, i preko toga koristi nam. Zasluženom pobjedom u sportu, Jugoslavija je danas zemlja čije ime milioni spominje s poštovanjem. Mi treba da budemo ponosni što smo Jugosloveni.

Ali ne bismo bili ono što jesmo da jednu loptačku igru ne vežemo s politikom i s hrvatskim pitanjem. Nema pitanja, nema razgovora, nema teme, koja se ne može dovesti tamo gdje sve skreće. Pa da se ne bismo iznevjerili tom lijepom narodnom običaju, pokušaćemo da nađemo vezu između hrvatskog pitanja i utakmice sa Englezima. To nije nimalo teško. Hrvati su osnovali svoju »sportsku slogu«, odlučili su da ne igraju u međunarodnim raprezentativnim utakmicama. Proti Englezima igrali su, dakle, Srbi i Slovenci, i tukli su ih. Dakle nismo nastupili kompaktno, nego 2:1, kao što i rezultat utakmice kaže. A Hrvati su za to vrijeme defilovali pred stanom dra Mačeka, za kojega vjerujemo da ne zna ni najosnovnija pravila futbala. Koliku su mu uslugu učinili ti njegovi vjerni pristalice, nije teško prosuditi. Dok šef jedne partije radi na jednom poslu koji ima da približi Srbe i Hrvate, dotle njegovi pristalice cijepaju jednu nepolitičku ustanovu uvlačeći u nju politiku ne osjećajući nekorisnost svoga pothvata, i njegovu disharmoniju sa općim nastojanjima. Ne znamo može li se to nazvati samo nestrpljivošću kad bi pregovori u kojima se rješavaju daleko krupniji problemi, danas ili sutra, obuhvatili u svojim detaljima i uredili i to jedno ne najvažnije pitanje bez istrčavanja i bez prenagljenosti.

Sportsko polje trebalo je da otstrani sve političke razlike, sve stranačke trzavice, da poveže sportskim duhom sve saradnike na zajedničkom radu, a ne da razdvaja. Pobjedi nad Engleza ima radovali bismo se više da joj nije prethodila domaća nesloga, nepojmljiva u svjetskom sportu. A poslije svega ovoga, hrvatsko pitanje nije nimalo napredovalo, a ni sport neće vidjeti koristi.

Kako vam drago...

Kad je Bosna još pod Turčinom bila i u njoj vrijedila ona »Ko te tuži? Kadija! Ko te sudi? Kadija«, dodijalo nekom kadiji slušajući u susjedstvu kako se dvojica Bosanaca neprestano pravdaju o nekakvoj livadi, pa im pošalje po svome kadinicu (slugi) pozivnicu (muraselu) da k njemu dođu i da im presudi. Dođoše parbenjaci pravdajući se jedan s drugim sve do kadijina dvora, a unišavši pred kadiju, umukoše. Kadija makne rukom starijemu da govori. Govori on i govori, kadija sluša i sluša, pa kad dokonča svoje pričanje, kadija će njemu:

— Valaj, ti imaš pravo!

Tad kadija mahne čibukom mlađemu da govori. I ovaj udari da govori i pobijaše sve što je stariji govorio. Kadija odbija dimove pa sluša i sluša. Kad umuknu i ovaj, kadija će i njemu:

— Valaj, imaš i ti pravo!

Ćato (pisar) kadijin, koji čekaše zapovijed gospodarevu da što napiše, ustade i reče:

— Gospodaru dobri, ne mogu obojica imati pravo!

— Valaj, imaš i ti pravo — mirno kaže kadija, pa diže čibuk u vis i pokaza svoj trojici da izađu. Sva tri bijahu veseli, jer im kadija, svakome napose, dade pravo. Tad nastaviše da se pravdaju još žešće.

A čija osta livada? — upitam ja starog znanca mojeg iz Bosne, kad mi to pripovijedi još pred dvadeset i pet godina.

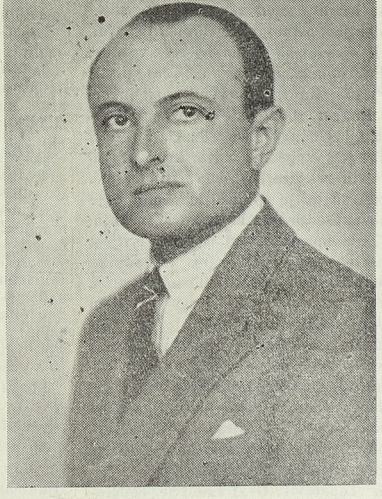
— Prigrabi je »kuferaš-švabo«! Ona dvojica parbenjaka ne razumiješe riječi ni kadijine ni ćatine. Razumješe ih tek onda kad bečki i peštanski ćifte—kuferaši poplaviše Bosnu, ali bješe im već kasno, jer tuđinac uze sebi livadu o kojoj se ona dvojica do smrti ne prestadoše pravdati — čija je! — Eto — takvi su »naši ljudi« — završi moj znanac Bošnjak uzdišući — dok im god tuđinac ne zajaši na grbaču!

— — — — — — — —

Da sam Dositije Obradović, ja bih valjda izveo iz te pričice kakvu moralnu pouku, ali to ostavljam »našim ljudima« da oni protumače, uz napomenu: Kako Vam drago!

Dr. M. P.

NJ. KR. VISOČANSTVO
Knez-Namjesnik PAVLE
na zakletvi regruta beogradskog garnizona

Ovih dana izvršena je na Banjičkom Polju zakletva regruta Beogradskog garnizona.

Obred je prvi počeo pravoslavni vojni svećenik protа g. Aleksa Jovanović, koji je progovorio vojnicima:

»...Vi se, junaci, obavezujete da ćete čuvati jedinstvo i slobodu ove naše lijepe i prostrane zemlje. Pođite putem časti, slave i vjernosti. To je put kojim se ide kada se služi Kralju i Otadžbini.«

Za ovim je izvršio zakletvu katolički vojni svećenik g. Ivan Kotnik. U jednom govoru kojim pozivlje vojnike da nikada ne iznevjere bratsku ljubav i poštovanje velečasni Kotnik nalazi divne riječi kojima opisuje potrebu drugarske tolerancije. Odmah u početku on kaže:

»Čuli ste riječi poštovanog prethodnika, mog brata u Hristu, riječi koje je uputio vašim drugovima pravoslavne vjere. Primamo i mi tu uzvišenu propovijed u lijepoj bratskoj ljubavi svim srcima. Tim riječima brata svoga nemam ništa da dodam, već imam samo da ih u ljubavi potvrdim. I još nešto veliko, bez čega nema ljubavi prema Bogu, nema ljubavi prema domovini. Braća ste jedne krvi, sinovi ste jedne zajedničke majke domovine. U međusobnoj našoj ljubavi, u našoj slozi cijela je naša sreća budućnost. Kada bih vam drukčije govorio, ja ne bih bio svećenik; kada bih vam drukčije govorio, bio bih prosjetnik.

Dižite duše svoje i srca svoja k Bogu pravde i neka je na našim usnama uvijek molitva: — Bože pravde, ti što spase od propasti do sad nas, čuj i od sad naše glase i od sad nam budi spas!«

Dižite duše svoje i srca svoja k Bogu pravde i neka je na našim usnama uvijek molitva: — Bože pravde, ti što spase od propasti do sad nas, čuj i od sad naše glase i od sad nam budi spas!«

Današnji vlasnici „Novog doba" zaboravili na VINKA KISIĆA

SPLIT, 23 maja.

Jugoslovensko Novinsko Udruženje održalo je vih dana svoj jubilarni kongres. Prvi dio kongresa održan je u Zagrebu, gdje je prije 20 godina donesena odluka da iz triju plemenskih organizacija stvori jedinstveno udruženje jugoslovenskih novinara. Drugi dio kongresa održan je u Splitu u cilju da se i ovom prilikom podvuče koliko je cjelokupnoj jugoslovenskoj štampi stalo do našega mora. Jedan od glavnih osnivača J.N.U. bio je i Vinko Kisić, dugogodišnji urednik zadarskog Narodnog lista i osnivač i prvi urednik »Novog doba«, lista koji je uvijek za njegova života vjerno služio jugoslavenskoj ideji na Jadranu, zbog koje je bio osnovan. Poslije Kisićeve smrti list je došao sticajem prilika i nektivnošću Jugoslovena, u ruke nejugoslovenske ideologije. Ali iako su ti ljudi napustili takovu ideologiju, ipak su, bar prividno, odavali poštovanje prerano preminulom Vinku Kisiću.

Međutim sada kao da zaboravljaju i samu uspomenu V. Kisića. Jugoslovenski novinari prije nego što su započeli drugi dio svoga kongresa, otišli su na sustjepansko groblje i položili divni vijenac svome osnivaču, u prisutstvu članova obitelji. »Novo doba« ni jednim slovom nije zabilježilo ovu lijepu pažnju, koju su jugoslovnnski novinari ukazali njegovu osnivaču. Ovaj postupak živo se komentariše u Splitu.

Nj. Kr. Vis. Knez-Namjesnik Pavle, čestitajući vojnicima položenu zakletvu, istakao je njen značaj ovim riječima:

Vojnici, položili ste zakletvu na vjernost Kralju i Otadžbini i ovoga časa postali ste pravi vojnici, i to one vojske koja zna samo za pobjedu. Time ste primili na sebe uzvišenu i svijetlu obavezu za cio svoj život, da ćete biti junački branioci svoga naroda i Otadžbine, te da onoga dana kada vas Kralj i Otadžbina pozovu, pokažete se pravim potomcima onih junaka koji su se u davnoj prošlosti i u skorašnjim borbama hrabro borili i žrtvovali za današnju slobodu, ujedinjena i veliku našu otadžbinu. Sa vjerom da od današnjeg dana u vašim srcima bije isti takav duh odanosti i požrtvovanja za Kralja i Otadžbinu, ja vas, vojnici pozivljem da zajedno sa mnom usklikuete: »Da živi Njegovo Veličanstvo Kralj, naš vrhovni komandant.«

Ovaj poziv Kneza-Namjesnika prihvaćen je sa velikim oduševljenjem od regruta, tako da se Banjičko Polje prolamalo od uzvika Nj. V. Kralju.

JOSIP BOKO — SINJ

NEIZVJESNOST

Riječ puna straha, tjeskobe i sterilnog trošenja nerava za pojedinca. Još više za jedan narod! Zar nismo pritisnuti tim strahom neizvjesnosti ima dosta vremena? Što se valja izvana, što će da se dogodi unutra? Teška, mučna i sudbonosna pitanja. — Niko ne zna i ne može na njih da odgovori. — A ipak se o njima govori, rješavaju se, prave se nacrti, kombinacije, projekti. — I bezbroj glasina, vijesti, najoprečnijih misli, najnemogućnijih rješenja, najbudalastijih tvrđenja kolaju i šire se kroz narod. — Sve se svrzalo u neko ludo, mahnito, besmisleno vrzino kolo, koje se sve više vrti, zapleće i mrsi.

»Danas« se boji nekog mračnog „sutra«. Događaji u svijetu prijete jednom općom, užasnom katastrofom. A psihoza kod nas kroz neizvjesnost dodirnula se je apatije, pokolebala moral i samopouzdanje, umanjila ili uništila vrednote i — nabila se elektricitetom. — Instinski svake vrste promaljaju svoja odurna lica kroz tanko, paučinasto velo odgoja, kulture, nacionalizma, religije itd. Čekaju čas. Živi se samo jedanput, ili: živi se samo danas! - parola je istinita za sadašnje doba. I praktikuje ju svak ko može, gdje može i kako može. — **U strahovitoj neizvjesnosti općoj i posebnoj sve je izgubilo vrijednost.** — **Duša ljudska postala je gola i runjava.** — **Civilizacija: prosjačke prnje da se tu i tamo skrije golotinja.** — **Humanost** - ha, ha, ha! - **varka naivnih — maska surovosti — etiketa izrabljivača.**

Neizvjesnost!... Koji lom i haos u dušama i pravednih i poštenih i čovjekoljubivih, a koji i kakav opet u dušama lopova, varalica, parazita, licemjera, lažova, trgovaca moralom, narodnim osjećanjem itd. **Zar neće nastati borba principa, sukob ideja, čišćenje starog buništa i traganje za novim, boljim, solidnijim smjernicama individualnog, narodnog i kolektivnog života?**

Neizvjesnost... individualna, narodno-državna, svjetska, zar nije najbolji dokaz potsvjesnog osjećanja o bezvrijednosti prošlosti i sadašnjosti za današnji život? Ili blaže rečeno: osjećanje o nemogućnosti izgrađivanja sutrašnjeg života (budućeg) na dosadanjim temeljima.

Strah od neizvjesnosti! Strah je nagon života radi odbrane i očuvanja života. Ako se bojimo, a bojimo se, to znači da u ovoj neizvjesnosti slutimo pogibelj. — Tako pojedinac a tako i narod.

Današnji naš narodni strah od sutrašnjice ima svoje duboke, psihičke uzroke. Za vanjski strah treba tražiti razloge u atavističkim osjećanjima naše prošle istorije. **Za unutarnji strah uzroci leže u talogu naše individualne psihe, koja još nije mogla kroz istorički razvoj da osjeti neminovnu nuždu asimiliranja i stapanja. Rob i gospodar; pobjeđeni i pobjednik; trgovac i idealista; pravda i nepravda; čojstvo i bezakonje u njoj jednako viču.** — Ne na mali, nego na krivi dio pravda se buni.

Izići iz ove neizvjesnosti uporna je želja cijeloga svijeta. Izići — da, ali **ne otstupiti od svojih zahtjeva ,za koje svak misli da su opravdani.** Svak misli, jer svak hoće da upravlja svoje zahtjeve prema svom egoizmu. A egoizam surov, životinjski, **nezasitljiv kulja iz dubine kako najprimitivnijih tako još i više i onih najviših društvenih slojeva.**

Borba osjećanja silnih, elementarnih. Borba crnog, prostog i bijelog, finog kruha. **Borba čovjeka — životinje i čovjeka — nečovjeka. Borba duhovnih talasanja diktovanih krutom nužnom i prverznom sitom mekopuštošću.** Borba mnogih želja, izazvanih novim duhom vremena i kulture, sa nemogućnošću ostvarenje tih želja.

Neizvjesnost — to je mrtva tačka današnjeg čovječanstva, koje ne zna kuda će. Stari put pokazao se nevaljalim, novi još nije utrt. Ogromne mase valjaju se. Nemoguće je zaustaviti progres — on ruši i gradi. Ko neće s njim biva pogažen i satrt.

Neizvjesnost u proučavanju snaga. Vaganje kvalitete i kvantiteta ratnog, bojnog materijala. **Ljudi su samo brojevi — opet neizvjesnot i strah: jesu li samo brojevi?**

Neizvjesnost: kako će sve ovo da svrši u svijetu i u pojedinim narodima? **Hoće onaj potsvjesni naboj elektriciteta da prsne negdje i zapali čovječanstvo ili će se otvoriti poneki ventili, koji bi taj naboj kanalizirali mirnim evolucionim putem?** Prema kakovim principima da se gleda u bližu i dalju budućnost: ili prema „pravima silnijega i jačega" ili prema pravima čovječjim na život i svakoga čovjeka i svakoga naroda? **Da li je »pravo jačega« ili »čovještva« solidnije, trajnije, etičnije i koje od njih može da dade bolju garanciju za bolji standard života i za opći mir?**

Neizvjesnost, nestalnost, sumnja u dušama, jer je nestalo povjerenja osobnog, javnog i međunarodnog. Ni riječ, ni poštenje, ni karakter, ni pravo ni zakon, ni obećanje, ni usmeni ni pismeni ugovori ne vrijede, ne poštuju se, ne izvršavaju se — samo ako ima mogućnosti za većim dobitkom. I — ne može se dalje ovako. To osjeća svak. I traži izlaza, a izlaz je lak i prirodan:

Danas, kad je tehnika i kultura zbrisala i najneprohodnije granice između naroda; kad se osjeća težnja i potreba uzajamnog rada i pomoći između svih nacija i rasa; kad se zna da su i svi narodi i sve države ovisne jedne od drugih, kao verige u lancu, itd. itd., onda treba povući i zaključke iz svega toga: **treba kompromisno žrtvovati mnoge egoistične porive u korist razvoja i dominiranja socijalnih osjećanja.**

Ako hoćemo da budemo Ljudi treba da imamo i Ljudska osjećanja — a ne vučja. —

„TVOKAPS"
Tvorničko skladište kapa i šešira na veljko i na malo. — SPLIT (Filijala Šibenik)

Književne vijesti

Milica Burić-Topalović: ŽENA KROZ VEKOVE

(Beograd, Oslobođenje, biblioteka za ekonomske, socijalne, političke i kulturne probleme, 1939)

Knjižica je trud jedne marljive i inteligentne spisateljice koja se ozbiljno bavi socijalnim i pedagoškim pitanjima, pa je ovom brošurom, prva kod nas, napisala informativni prikaz i pregled, sistematski sveden i kritički promatran, onoga što se kod drugih naroda napisalo o »ženskom pitanju.« Letimično je istakla: kako ženu dosada ocrtava građanska istorija, sociologija, psihologija, biologija itd., ali — čini se — da najveću važnost daje onome, što su o ženi pisali Platon, Kant, Masarik, Marks, Engels i Kaucki. Ostalo što se o ženi pisalo i još danas piše, gđa Đ. T. drži da je »sugestija rimskog prava, starih religija i prosta filisterija«. Izgleda da je spisateljica mišljenja poznatog Bebela koji iznosi tvrdnju: »Žena mora urezati u svoju svijest najveću istinu da njoj i radniku pripada budućnost, t.j. socijalizmu, koji mora postati njenom religijom budućnosti, jer je on jedini, što može definitivno i pravilno riješiti opće socijalno, a time i žensko pitanje.« Dakle, žensko je pitanje jedan dio socijalnog pitanja, pa kad se ono pravilno riješi, biće i žensko pitanje pravilno rješeno. Mislimo da u tome ima potpuno pravo gđa Đ. Topalović. Ovaj rad gđe Topalović zaslužuje priznanje. M. P.

Prof. M. Ležaić: Jugosl. naprednjački pokret i njegov odjek u Sjev. Dalmaciji

(Prvi dio 1897-1903 Šibenik 1939.)

Naslov je ovoj broširi preopširan za njen sadržaj. Iako g. pisac kaže da je ovo »skromni pokušaj da taj naprednjački pokret bar skicira«, mislim, da nije to zapravo ni skica jer i »skica« valja da bude metodički i kritički obrađena ako hoće da bude u literarnom smislu — skica! Tako poglavlja: Nova orentacija austr. istoč. politike, Glavne političke stranke u Hrvatskoj, Opće prilike i pobjeda narod. misli u Dalmaciji, Stranačke i plemenske borbe u Dalmaciji — površno je i reporterski natuknuto a nije ni skicirano. Takov je i »Realistički pokret napredne omladine«. Skica je zapravo: Dodatak: Masarikovo filharmoničko društvo Kolo u Šibeniku«, ali i to je više hronika za arhivu tog zaslužnog društva, a osobito njihova osnivača i u stvari duše šibenskog Kola.

Brošira donosi sliku jednog nacionalnog i kulturnog, našeg markantnog pretstavnika, dalmatinske, nekadašnje idealne i pregalačke omladine, kojoj danas nema nažalost sličnih, pa je i brošira puna njegovih političkih i kulturnih prepisa iz njegovih novina, a taj je g. dr. Vice Iljadica. Nije li onda bilo bolje da je broširi naslov »Jedna markantna ličnost iz predratne Dalmacije«? Da bude pisac oko te ličnosti, sistematski i više literarno »skicirao« sve ono što je naprosto — sumarno i neuređeno prepisao i nabacao u broširi, onda bi se ugodno čitalo, a ovako umara, jer se osjeća samo i samo citiranje onoga što se nalazi u listovima kojim bijaše urednikom g. dr. Iljadica.

Dobra i pozitivna je strana brošire što je pisac htio da iznese plodni i prijegorni rad g. dr. Ljadice, prigodom njegove 70 godišnjice, a to, i ter kako zaslužuje g. dr. Iljadica. No i tu je mogao g. M. L. da uloži malo više pomnje, a da simpatična i markantna fizionomija kulturnog i nacionalnog pretstavnika starije, predratne, poletne poštene i samoprijegorne generacije »bivše« Dalmacije, pregnantnije i reljefnije otskoči.

Vanjska oprema je knjižice upravo žalosna! Zar nema bolje štamparije u Šibeniku? M. P.

NJ. V. KRALJICA MARIJA
Jugoslovenskoj uniji za zaštitu djece

Sa radošću pozdravljam sva pregnuća Jugoslovenske unije za zaštitu djece, koja je svjesna da se samo privrednim, kulturnim i zdravstvenim podizanjem seoske porodice, a naročito majke — seljanke, mogu istinski zaštititi milioni seoske djece. Zato pomognimo ova pregnuća i udruženim snagama radimo da se majka na selu uputi da uspješno podiže svoju djecu.

Marija

Kroz novine

U JUGOSLOVENSKIM NOVINAMA od 18 o. mj., piše g. Vladimir Predavec o hrvatskom pitanju između ostalog i ovo: „To više nije pitanje Hrvata, ni pitanje Srba, nego je postalo zajedničko DRŽAVNO PITANJE JUGOSLAVIJE. Postala je to parnica u kojoj se radi o sudbini države i o budućnosti cijelog naroda. A tako postavljeno pitanje može da rješava samo narod u zajednici sa prvim ustavnim faktorom. Dakle: Narod i Kralj! — Prema tome prošlo je vrijeme tajnih partijskopolitičkih pregovora i protokola. U tim pregovorima niko no može da govori ni u ime Srba, ni u ime Hrvata, jer se ni jedni ni drugi nisu izjasnili o presudnom pitanju svoje sudbine u vezi sa državnim uređenjem Jugoslavije. Kod nas nije bilo još izbora na kojima bi bio tražen pristanak naroda za povlačenje bilo kakovih granica, a najmanje onih koje bi oslabile državnu cjelinu."

U ovom razlaganju g. V. Predavca ima dodirnih tačaka sa našim člankom u prošlom broju Tribune pod naslovom: Zar o nama a bez nas?

MUSLIMANSKA SVIJEST, organ muslimanskih Hrvata, u broju od 19 o. mj. donosi uvodnik od g. M. Š. Ekremova, u kojem zagovara buduću autonomiju Bosne i Hercegovine. Između ostalog kaže:

Mi proživljujemo časove čiji ishod može biti dvostruk: ili jedno rješenje koje bi bosansko-hercegovačkim muslimanima kao čistokrvnom narodnom dijelu potpuno osiguralo budućnost i slobodan razvoj, a to je vraćanje Bosne i Hercegovine u stare historičke granice, ili pak drugo rješenje, kobno po nas, što bi nam posve sigurno donijelo rasap i propast, bijedu i uništenje, a to je dioba bosansko-hercegovačkih teritorija među Hrvate i Srbe. — Preči smo, — kao jedna sama sebi ostavljena zajednica koja dobro zna u čemu joj leži spas a u čemu propast, — sami sebi nego ikomu drugom. Preči je naš život i opstanak — govorimo kao muslimani, — nego bilo kakva rješenja što nose korist drugome a nama propast. Nemamo volje biti žrtvovani za bilo kakvu ideju, jer ne vidimo ni opravdanost te žrtve ni njene trajne koristi onoj ideji za koju se i kao hrvatski nacionalisti već dug niz godina borimo.

Drogerija
JOSIP IPAVEC
Foto potrepštine, droge, kemikalije, kozmetika. — — — — ŠIBENIK

Prljava rabota

Finansijski zakon za 1939-40 god. određuje novi rok za podnošenje prijava za razrješenje agrarnih odnosa na području ranije pokrajine Dalmacije. Taj novi rok određen je za četiri mjeseca računajući od 1 aprila 1939 god.

Da li je potreba bila da se udjeljuje novi rok za prijave, veliko je pitanje. Svakako bliža budućnost to će dokazati. Jedno je sigurno da se kroz ovo mjesec i po dana otkako je određen novi rok za prijave, već opaža kalupljenje prljavih posala. Čovjek ne bi mogao da vjeruje što se sve ne izmišlja, da se dođe do oštete i da se pljačka država. Brat koji hoće da podmiri sestru za očinski dio, smišlja prijavu da drži na kmetstvu sestrin dio zemalja; računa da bi mogao dobiti sestrin dio očinstva mukte, a sestra masnu oštetu, od koje bi on opet dobio jedan dio. Dva brata koji imaju zajedničko stanje položeno na području dviju općina smišljaju diobu, po kojoj bi jednom bratu ostalo čitavo imanje u jednoj općini, a drugome u drugoj općini, a da država isplati oštetu u agraru i jednome i drugome bratu za polovinu stanja. Ima slučajeva gdje se kuša za zemlju okolo koje se je nedavno vodio spor parbenim putem za vlasnost. Presuda je pala i stala na snagu. Tuženi koji je podlegao u parnici kuša da se nagodi sa tužiteljem kako bi prijavom mogao doći do zemlje, a tužilac do masne oštete. Smišlja se čak i prijava za zemlju, koju je kmet tu nedavno dobio u agraru. Pošto mu je zemlja izvan ruke za obrađivanje, gleda ne bi li našao onoga kome je naručnija da podnese prijavu.

Treba priznati da mnogi sudije čim nanjuše o čemu se radi, odbijaju stranke i upozoruju ih na teške posljedice lažnih prijava. Ali sve to ne pomaže mnogo, jer su odmah na poslu nadripisari, koji skalupe prijavu.

Ovoj prljavoj raboti trebalo bi u zametku stati na put, i najstrože kazniti one koji se tim poslom bave.

SPLIT

Da se podigne jug. nac. svijest i okupe jug. snage održan je sastanak u Splitu.

U nedjelju je u Splitu održan sastanak uglednih Jugoslovena, pretstavnika i članova raznih jug. patriotskih i političkih grupacija a u svrhu podizanja nacionalne svijesti, skupljanja i zajedničke patriotske akcije jugosl. snaga.

Sastanak je pozvan inicijativom gg. dra Radice i dra Oskara Tartaglie.

Na ovom sastanku, kome su prisustvovali ljudi različitih političkih jug. grupa, svi su se saglasili u glavnom, da treba u ovim časovima jug. snage zbiti, i omogućiti što jaču odbranu postojećih nacionalnih tekovina i pružiti zaštitu i odbranu interesa Splita i Dalmacije.

Neki govornici iznijeli su svoja gledišta o situaciji, pa se zatim birao odbor, koji bi trebao da izvrši potrebne predradnje. U nj su ušli gg. dr. Lauš, dr Radica, dr Oskar Tartaglia, Roko Čulić, dr Beroš, dr Arambašin, prof. Roca, Pezelj, prof. Pavić, Roić, Pržen, Šafranko.

Ovaj odbor, slično akciji koja se povela u Beogradu i drugim mjestima naše države, pozvaće na saradnju pretstavnike svih jugoslovenski orjentisanih društava i političkih grupa, a u cilju donošenja zajedničkih odluka u radu za misao narodnog jedinstva i velike i jedinstvene Jugoslavije.

Slična akcija vodi se i u Beogradu a istoj su pristupili Savez Sokola, ratni dobrovoljci, Jadranska straža it.d.

Odbor u Splitu pokrenuo je i pitanje izdavanja zajedničkog jugoslovenskog, vanpartijskog lista, koji će braniti misao jedinstva i jugoslovenstva.

PISAĆI STROJ skoro novi prodava se povoljnom cenom. Obratiti se uredništvu lista.

Pravo je da težak koji svojim žuljima kao kmet obrađuje tuđu zemlju dođe do nje, ali i nepravednu i nepoštenu pljačku države treba energično suzbiti.

kongres Jug. novinarskog udruženja u Splitu

Kongres Jugoslovenskog novinarskog udruženja koji je otpočeo u Zagrebu, nastavljen je 22 o. mj. u Splitu u foyeru gradskog kazališta.

Velika skupina delegata, dočekana od splitskih kolega, stigla je jutarnjim vozom iz Zagreba.

Svečanoj sjednici prisustvovali su: ban g. dr. Mirko Buić, Komandant jadranske divizijske oblasti general g. Marko Mihajlović, komandant obalne komande kontraadmiral g. Marijašević, v. d. pretsjednika općine g. Vrdoljak, šef apelacije g. dr. Buzolić pretstavnici direkcije pošta, pomorskog saobraćaja, financijske direkcije i učesnici kongresa, profesionalni novinari.

Pozdravnu riječ održao je pretsjednik Centralne uprave g. dr Sokolić, pa su zatim kongres pozdravili u ime grada Splita v.d. pretsjednika općine g. Vrdoljak, a u ime splitskih kolega g. Čogelja.

U nastavku pretresani su aktuelni socijalni problemi koji interesuju profesionalne novinare. Doneseni su predlozi o daljem radu Centralne uprave JNU. Istaknuta je kao glavni zahtjev sloboda štampe.

Splitska općina priredila je učesnicima zakusku u Vranjicu, pa su zatim novinari proslijedili parobrodom do Trogira, pak su na večer većinom napustili Split.

Javna sokolska vježba u Splitu pružila je novi dokaz jugosl. svijesti i snage

Na Spasovo Sokolsko društvo u Splitu priredilo je svoju redovnu godišnju javnu vježbu na Hajdukovu igralištu. I ovom zgodom ukazala se prilika Sokolima i Jugoslovenima Splita da učešćem na ovoj priredbi, dokažu stepen svoje nacionalne svijesti i snage. I pokazali su je kako treba. Prekrcate tribine i stajaća mjesta bili su najbolji dokaz te svijesti i snage, a ujedno i priznanje disciplinovanim i požrtvovnim sokolima na njihovom radu.

Sama izvedba bila je besprijekorna; odraz neumornog rada i spremanja, reda i discipline.

Nakon povorke, u kojoj je bilo preko 600 vježbača, otpočela je javna vježba. Muški i ženski naraštaj istakli su se i ovom zgodom. I nastup u igrama i lakoj atletici, nastup na spravama i štafeta pobudili su živ interes. Ipak glavna pažnja bila je upućena izvođenju borbe izvidnica sa vojnim puškama i mitraljezima izvedenim od muškog naraštaja.

Svečanost je završena pred Sokolanom uz poklike Kralju, Jugoslaviji i pjevanjem »Hej Sloveni«.

ŠIBENIK

Spor općinske uprave

Već od nekoliko mjeseci postoji spor u pitanju općinske administracije, između potpr. g. Milivoja Grubišića i pretsjednika g. Petra Sunare. Radi toga g. Sunara je bio nastupio dopust i prepustio svoj položaj potpresjedniku g. Grubišiću.

Međutim prekjučer na jednom živom sastanku gradskih vijećnika g. Sunara je izrazio svoje nezadovoljstvo radi načina vođenja općine i opć. poslova u njegovoj otsutnosti.

U srijedu je g. Sunara preuzeo ponovno svoje mjesto u općini te sada očekuje da Banska uprava kaže svoju riječ!

Sokolska akademija

Naraštajski otsjek Sokolskog društva Šibenik priređuje u nedjelju akamiju u Sokolskom domu. Program će, kao i svih dosadašnjih sokolskih akademija, biti vrlo bogat i lijep te će i naraštajci društva Split dati nekoliko svojih tačaka.

Početak u 20.30 s. Poslije akademije razvijaće se zabava.

Đačka javna vježba

održana je 18 o. mj. na igralištu »Osvita«. Sve vježbe učenika i učenica izvedene su na opće zadovoljstvo. Posjet publike, iako veći nego prošle godine, nije bio onoliki koliki zaslužuje naša omladina.

Milan Marjanović

Ovih je dana stupio u 60.tu godinu života jedan od najspremnijih hrvatskih publicista, novinara, a ujedno literarnih kritičara evropskog nivoa, enciklopedijske načitanosti, zdravog ukusa i kriterija, mnogostruki pisac, jugoslavenski ideolog i nacionalni borac za jedinstvo jugoslovensko i emigrant u vrijeme rata evropskog i saradnjač po Americi dobrovoljaca za naše Oslobođenje — Milan Marjanović. I danas pripada među najplodnije pisce naše koji se priznaju Jugoslovenima, neumoran je, plodan je, savremen je, skoro neiscrpiv svojim književnim kreacijama iz područja socijalnih, nacionalnih, filozofsko-popularnih pitanja, literarnih prikaza i kritika i najzad pisanjem pjesama, tu koro izdanih pod naslovom »Mi budale«!

Tako mnogostruko stvaralački talenat kojemu je život u radu, a rad mu osvježuje i pomladuje mu život, iskliko vjeruje u dinamiku rada da za grko i bolno priznanje stvarnosti današnjice, koja nazivlje »budalama« najradišnije i najpoštenije i najkulturnije, ipak radi i radiće šezdesetgodišnji Marjanović, jednakim elanom, kao Marjanović u dvadeset i petoj godini, samo što je danas duhovno jači i spremniji, jer se je strostruko obogatio iskustvom i samouzgojem uma, srca i volje, pa je danas zavidan izuzetak između stotina onih naših pisaca i književnika koji sa njime počeše da rade, ali se brzo umoriše i umukoše ili skrenuše u nijekanje svega u što u mladosti svojoj vjerovahu. Slabići, polutanci ili krzljavci!

Kako danas većina naših političkih novina, a nažalost i velik broj književnih časopisa, ne daje važnosti književnicima ni mrtvima a kamoli živima, ako nisu pristaše dotičnih partija ili ušančenih klika plemenskih, vjerskih, koje hoće da i literatura bude sluškinja politike, to se je malo ko i osvrnuo na šestdesetu godinu života, a skoro četrdesetu godinu književnog rada Milana Marjanovića. To je — svakako — dokaz koliko, kod nas, partijska pošast davi književnost, ne samo beletristiku i njenu kritiku, no i samu znanost, osobito istoriju i katkad lingvistiku, pa i samu geografiju sa geopolitikom! Ko prati naše časopise i političke novine, tome je suvišno napominjati imena te i takove — štampe koja od znanosti otstupa iz — neznanja!

Marjanovićev književni rad toliko je opsežan u samim od njega pokrenutim časopisima kao: Novo svijetlo, Zvono, Jug, Narodno jedinstvo, Obnova, itd., pa njegove studije o Kranjčeviću, Kovačiću, Leskovaru, Nazoru... i svjetskim piscima Brandesu, Sainte-Bevue itd., pa knjige: Iza Šenoe, Sa vremena Hrvatska, Narod koji nastaje, pa beletristična djela: Karijera i Ivičina karijera.... i stotine i stotine članaka po časopisima beogradskim i zagrebačkim, to je, kad bi se sakupilo, jedna lijepa biblioteka!

Marjanović bi sigurno bio postao za hrvatski dio naše nacije ono što je za srpski dio postao J. Skerlić, upogled kritike literarne i njene istorije, da bude u mladosti dobio »egzistenciju«, da bude bio materijalno obezbijeđen, i da ne bude — zbog hljeba nasušnog — zapao u novinarsku karijeru. To mu je štetovalo kao i Augustu Matošu. Mi bismo danas imali najkompetentnijeg literarnog kritičara; imali bismo jedan obimniji rad negoli je Skerlićev, jer je Marjanović životom natkrilio rano — nažalost — preminulog Skerlića. Siromaštvo ga odvede u novinare i spriječi mu literarni rad!

Usuđujem se, za dobro naše, t. j. jugoslovenske knjige koja mora da obuhvati buduću srpskohrvatsku i slovneačku lijepu knjigu, da zamolim g. Milana Marjanovića da započne izdavanjem: Pisci i knjige — poput Skerlića — ali da obuhvati srpsku, hrvatsku i slovenačku lijepu knjigu! To M. Marjanović može, i to znalački i stručno i kritički, jer je danas malo ko kod nas, u takovu poslu, njemu ravan. Upravo, tu, on bi se našao na svome terenu, a naša jugoslovenska lijepa knjiga postala bi — do čega mora doći — zajednička lektira, populizirana u zajedničkoj državi i otadžbini — Jugoslaviji. Kao što naš jezik nas ujedinjuje, uprkos onima koji iz neznanja kažu da nam nije isti jezik, pa i jezik izrabljuju kao neki kamen smutnje, jezik naš i knjiga naša mora iznova da gradi sve ono što je nedozrela lli — po pučku rečeno — pokvarena politika porušila

Mi danas imamo na tuceta političkih veličina da bi ih, poput onog italijanskog pisca koji, u svoje vrijeme, postavi ondašnje nazovi-filozofe »all'incanto«, i mi mogli postaviti na dražbu razne »naše«, ali malo imamo kulturnih, a ujedno duhovno odvažnih, kritički i znalački spremnih, evropskog kalibra, pisaca i književnika kao što je M. Marjanović. Stoga se i usudih da mu upravim, putem štampe, gore spomenutu zamolbu, čestitajući mu od srca šezdesetu godinu života.

Dr. M. PERKOVIĆ.

Kud srćemo..

VIS, 23 maja.

Novo doba od 19-V-1939 nosi sa velikim slovima na 6 strani »DEMOSTRACIJA U VISU PRED SUDOM.«

Čovjeku pamet staje, kad vidi da jedan uvaženi splitski list sa odgovornim uredničkom jednim katoličkim svećenikom može da donese ovakovo jedno saopćenje o događaju u Visu dneva 11 augusta 1937 Vidi se, da nema pojma o onom događaju koji se je spomenutog dana odigrao u Visu i Komiži. Nije to bila nikakva »DEMOSTRACIJA«, nego to je bilo nešto što nema riječi u našem srpskohrvatskom jeziku — da se čovjek izrazi. Stvar je stala ovako: Čim se je doznalo, da se je episkop Gorazd ukrcao na parobrod »BOSNU« — poletjela je iz Splita depeša u Vis. Neke vođe viške braće Hrvata organizirali su takav doček u Visu i u Komiži — da ga gore ni Zulukaferi u Africi ne bi bili organizirali. Rulja neka u Visu i rulja neka u Komiži navalila je na parobrod »BOSNU« kamenjem — tako da su neki pravoslavni svećenici bili na parobrodu ranjeni većim kamenjem. Radi navedenog parobrod nije ostao ni u Visu ni u Komiži, nego je morao iste večeri otputovati za Split. Poznato nam je da su to kamenje — koje je palo na parobrod, pravoslavni svećenici pokupili i ponijeli sobom za uspomenu. Svakako događaj — koji se je zbio dneva 11 augusta 1937 u Visu i Komiži žalostan je i njime je pala nelijepa ljaga na cijelo stanovništvo otoka Visa. — Ako su se neka gospoda pobojala dolaska pravoslavnih popova u Vis — da im ne bi ovce preveli u pravoslavni tor — to nije imalo temelja — jer svaki stanovnik otoka Visa — hvala Bogu — ima svoju slobodnu volju i sam će o sebi odlučivati po svom nahođenju i uvjerenju.

Eto — hvala Bogu — vidimo da su se već od duže vremena normalne prilike na cijelom otoku Visu promjenile. Opažamo da se sve češće događaju razni neredi. Ljudima se priječi sloboda kretanja, mišljenja i govora! Mi se samo pitamo koliko će još ovakovo stanje potrajati?! Neka gospoda na otoku Visu — oni koji su krivi za ovakove česte nerede dobro promisle što rade — jer da im se po vragu ne bi kola skotrljala niza stranu — pa bi im se onda moglo lako ispuniti ona: zlo je po tebi tvoje, Izraele!

Hrvat katolik

Uspjeh učenika IV i VIII raz. na šibenskoj realnoj gimnaziji

IV RAZRED svršilo je: s odličnim uspjehom 13 učenika, s vrlo dobrim 20 i s dobrim 67. Polažu popravni ispit 31, ponavljaju razred 2 i polažu razredni ispit 3.

VIII RAZRED svršilo je: s odličnim uspjehom 13 učenika, s vrlo dobrim 16 i s dobrim 33.

U VIII r. ni jedan učenik nema popravni ispit, niti ponavlja godinu.

Jadranska plovidba d.d.-Opravništvo Šibenik

priređuje danas 26-V

Izlet u Tijesno

Odl. iz Šibenika u 5, 7.45 i 13 sati
Povratak u 11 i 19 sati.
Cijena vožnje Din 10.—

priređuje u nedjelju IZLET za

SKRADIN i SLAPOVE KRKE

Odlazak iz Šibenika u 14 sati.
Cijena D. 12.— Djeca plaćaju polovicu

NAJBOGATIJI GURMANSKI RESTAURANT
Hotel sa moderno uređenim sobama

Zlatni Fazan - Split

IZBOR PRIMORSKIH SPECIJALITETA
Glavno sastajalište splitske i šibenske publike

RAZNI DRVENI SANDUCI i PAPIR ZA OMOTAVANJE dobivaju se u upravi N. Tribune.

2500.— DIN. TREBATE da si stvorite stalnu zaradu — egzistenciju kod kuće.

Pišite: »Mara« Maribor — Pletionica—Razašiljalnica trikotaža.

Trgovina mode „a la ville de Paris"

Jakša Žuljević - Split

Specijalna prodaja muške pom. robe

Oštra i napeta utakmica u Splitu

„Split" : „Majstor" 1:0

Od današnje borbe zavisilo je, da li će prvak splitskog potsaveza biti »Majstor« ili radnički »Split«. Najprije moramo podvući da igrači biv. šeg »Vuka« — danas »Majstora« — uvijek loše prolaze u presudnim i završnim borbama bilo sa »Osvitom« (na jesen 1935), bilo sa »Aškom« (1936), bilo sa »Splitom« (1938 i 1939). Prvi je razlog tome što ni »Vuk« kao ni danas »Majstor« nemaju svoje publike, koja bi ih bodrila da ne posustanu, već da zapnu svim silama. Možda zbog toga ove igrače uhvati trema, pa se ne bore srčano kao njihov protivnik i šta je gore kad imaju loptu, neće da razvijaju igru dugim loptama, već po njihovom starom običaju igraju široko, desni half dodaje centerhalfu a ovaj lijevom halfu, umjesto da se lopta odmah šalje ili spoji ili krilu. Nedostaje im centerhalf koji bi davao intonaciju svome timu, nastojeći da svojoj navali doturi što brže i što više upotrebljivih lopti, koje bi što prije bile kod protivničkog gola, tako da ovaj nema vremena da se snađe i pribere snage za odbranu. Ovo treba praktikovati po svakom vremenu a osobito na ovakvom blatu i kiši kao danas. Samo tvrdoglavi igrači mogu da igraju nisko i kratko kad je teren prava kaljuža i kad je naporno i samo trčanje a kamoli još i baratanje loptom teškom od blata. Na ovakvom terenu jedino dugi pasovi u poluvisokom luku nose pobjedu. Osim toga danas je »Majstor« igrao bez vođe navale, jer »Bistre« kao i lijeva spojka, inače vrlo robustni mladić, tjerali su danas pasivnu rezistenciju, pošto niti su se borili za loptu niti su pucali u vrata. Ona 2-3 šuta što je »Majstor« poslao na gol, bio je trud jednog Hajeka, koji je bio vrlo marljiv ali sam nije mogao ništa, jer ni krila nisu danas ništa mogla pored onako slabe halves-linije. Jasno je da će »Majstor« slabo napredovati ne izvrši li radikalne izmjene u svom I timu, i nama je čudno što to nije do sada učinio. »Split« je naprotiv igrao neobično poletno, hrabro iako nešto oštrije nego što bi morao. Možda je tome kriva njegova grlata publika, koja je stalno tražila od igrača da udre protivnika. Inače mnogo je bolje u polju dodavao i u I poluvremenu je skoro pregazio »Majstora«. Osim toga ovog puta je navala dobro i oštro gađala u protivnički gol, koji je branio izvrsni Mihaljević, i njemu »Majstor« ima da zahvali što nije poražen sa još 2-3 gola.

SPLIT. A. D.

ZLATARIJA
G. B. VALLE - SPLIT
VLASTITA RADIONA — UTEMELJENA 1822

F I L M

Iz najnovijeg Ufa-film:
BRAČNO PUTOVANJE

Prof. MIRKO LEŽAIĆ 19 (Lične uspomene)

O ZASLUŽNIM POKOJNICIMA NAŠEG KRAJA

Izvršući istinu, nije štedio ni srpskih prvaka. Kudeći rad srpskih rodoljuba, hvalio je »Milanovštinu«. Danas trpaju u nj što ko hoće i želi. Tako se od nekadašnjeg »Srpskog Glasa« učinio pokor . . . Zao duh, koji je strankom zavladao, otuđi nam jednog po jednog sve vrićenije Srbe sa političkog polja. Tako se to njemu i hoće, jer je to njegova želja. Na taj način misli sebe proslaviti, a masnu bradu namazati... Naši prvaci povlače se jedan za drugim sa političkog polja, Mali narod osjeća i najmanje udarce. Ovijeh dana položio je d-r Dušan Baljak zastupnički mandat. »Dubrovnik« je požalio i uvidio u tome ogromnu štetu . . . Valjani ljudi na Primorju se ustežu. Primorava ih zao duh, koji je strankom zavladao. U danima, kad su svi protivnici skočili da srpsko ime unište, a Srbe satru, potreba je odgovaljanih i spremnih ljudi. D-r D. Baljak, prvi među prvima, odbijao od Srpstva sve napadaje protivnika Zaleći njegov otstup, žalimo još razdor i rasulo stranke.«

Primorski Srbi nalaziti su se u takovoj teškoj situaciji na izmaku devetnaestoga i pomolu dvadesetog vijeka. Među njima su vladali razdor i inat. Baš u to doba pada i moje školovanje u Zadru. Tada počinju i moje lične uspomene o d-ru D. Baljku i ostalim članovima njegove porodice.

Moj odlazak u učiteljsku školu i prvo putovanje u Zadar ne mogu nikad zaboraviti. To putovanje bilo je naporno, opasno i čudnovato. Otac Sava povezao me je u svojim seljačkim taljigama koje su vukla dva stara i spora konjića. Rastanak s majkom Milicom i ostalom bližom rodbinom bio je neobično dirljiv i pun patrijarhalne nježnosti. Na rastanku se našao gotovo cijeli komšiluk. Od kuće smo se uputili oko podne. Bio je lijep septembarski dan. Kad smo zašli u Kotare, vrijeme se odjednom promijenilo. Naoblačilo se iznenada i smrklo » kao u rogu. « Poslije duge ljetne suše gruhnula oluja Provalila se nebesa i zručio na nas pravi potop. Od grmljavine gromova i huke vjetrova uši su nam zaglušivale i jeza nas hvatala. Munje su nam svojim sijevanjem osvjetljivale »carski drum« koji je bio već utonuo u vodi. Iskusni konjići gacali su kao po jezeru i polako odmicali, jer se meni žurilo da blagovremeno stignem na upis i za prijamni ispit u »pripravni razred«. Kazali su nam prije polaska, da na taj ispit ne smijem zakasniti ni za živu svoju glavu. I kad je oluja već prohujala, kiša ipak nije prestala. Pljuštila je »kao iz kabla« i pratila nas za cijelog putovanja kroz Kotare, i obnać i obdan. Sjećam se, kako se brižni otac često obraćao k meni i nepresstano me zamotavao u nekakvu inceradu »samo da manje pokisnem.« Kad smo jedva jedanput stigli u Zadar, ljudi su se čudili kako smo ostali živi. Doznali smo, da je po stiglim vijestima povodanj razrušio za nama sve mostove i da je narodu nanio ogromnu štetu. Govorilo se da je bilo čak i ljudskih žrtava. Naši ukućani, kako mi je otac kasnije pisao, strahovali su silno da se nismo gdje utopili. Svakako, pripovijedalo se još zadugo, da ni najstariji ljudi nisu zapamtili većega i strašnijeg povodnja. Samo čudnim slučajem, dakle, mi smo se spasli!

U Zadru nas je dočekao moj učitelj Spasenija Knežević. Obradovao sam mu se kao njmilijem rodu. On je oc i mene odveo na drugi sprat Borelijev palate na »Novoj obali« i prijavio na Baljkovoj porodici, koja je tu stanovala To prijavljivanje za nas Bo kovićev osobito za Đevršćane, bilo je ispunjavanje najmilije dužnosti, jer smo Baljkovu kuću u tome »lacmanskom« gra du smatrali kao nekako prisnom ročačkom kućom, kojom smo se pomat i kočopirili. Tada me poslužila sre da prvi put lično i izbližega upozna odista čestitu Baljkovu porodicu Pos tim dobro, da su nas: i d-r Duša Baljak, i njegova majka g đa Katari na, i njegove sestre: g-đa Danica uc S. Bjelanovića i g-đice Ana i Mari ja, dočekali lijepo i porazgovarali se nama ljubazno. Obavreli su se čak na mene, pa mi izjaviti kako po one me što su čuli od moga učitelja i sumnjaju da ću se i u daljem školov nju «opošteniti.« Takove lijepe riječi zaxvale su u meme srcu hrabrost i isti mah osjećanje duboke zahvalnost

(nastaviće se)

Tisak i vlasnik: „TIPOGRAFIJA" štamparsko novinsko i knjižarski zavod, za tiskarni uredništvo odgovara: direktor Hamilkar Vitaliani, Sibenik